

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 60.572 van 27 juni 1996
in de zaak A. 67.949/VII-13.733.**

In zake : de n.v. VLEVY,
die woonplaats kiest bij
Advocaat L. CLAEYS,
kantoor houdende te GENT,
Sint-Markoenstraat 18

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat J. NIJS,
kantoor houdende te DENDERMONDE,
Noordlaan 81.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Advocaat L. CLAEYS op 5 maart 1996 namens de n.v. VLEVY heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van de Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling van 9 januari 1996 waarbij het beroep van de afdeling Milieuvergunningen, buitendienst Oost-Vlaanderen, van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap tegen het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 6 juli 1995 tot het verlenen aan de n.v. Ysebaert van de milieuvergunning tot het verder exploiteren en uitbreiden van een aan de Destelbergensteenweg te Gent (Sint-Amandsberg) gelegen vleeswarenfabriek, gegrond wordt verklaard en het beroepen besluit in dier voege wordt gewijzigd dat het lozen van afvalwater wordt beperkt, de vergunningstermijn wordt teruggebracht op vijf in plaats van tien jaar en in de lozingsvergunning van 20 maart 1987 een parameter "zink" met toegelaten emissiegrenswaarde van 0,4 mg/l wordt toegevoegd;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 3 mei 1996 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 23 mei 1996;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter J. VERMEIRE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat L. CLAEYS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van Advocaat J. NIJS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het andersluidend advies van Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat uit de stukken van het dossier blijkt dat de n.v. Ysebaert op 30 oktober 1995, met andere woorden na het indienen van de milieuvergunningaanvraag die aan de basis ligt van onderhavig geschil, haar maatschappelijke benaming heeft gewijzigd in n.v. VLEVY; dat deze naamswijziging geen invloed heeft op haar hoedanigheid of haar belang; dat de

desbetreffende door de verwerende partij opgeworpen exceptie niet kan worden aangehouden;

Overwegende dat de verzoekende partij, daarom verzocht door de auditeur-verslaggever, stukken heeft overgelegd waaruit blijkt dat haar raad van bestuur tijdig heeft beslist om in rechte te treden, daarin begrepen het instellen van onderhavige vordering tot schorsing; dat ook op dit stuk de door de verwerende partij opgeworpen exceptie niet kan worden aangehouden;

Overwegende dat de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen op 6 december 1974 en op 13 juni 1986 aan de verzoekende partij telkens een tienjarige vergunning voor het uitbaten te Sint-Amandsberg van een vleeswarenfabriek heeft verleend; dat de laatstgenoemde vergunning is verstreken op 12 juni 1996; dat de voor deze zaak relevante overwegingen van het bestreden besluit luiden als volgt :

"Gelet op de ligging van de inrichting in een zone deels strook voor gesloten bebouwingen en bijgebouwen, strook voor koersen en hovingen, strook voor berg- en werkplaatsen volgens het bijzonder plan van aanleg Nijverheidskaai goedgekeurd bij koninklijk besluit van 28 januari 1976;

Gelet op de ligging van de inrichting in een zone met bestemmingen strook voor gesloten bebouwing, zone voor bijgebouwen en zone voor koeren en tuinen volgens het bijzonder plan van aanleg 'Nijverheidskaai' goedgekeurd bij besluit van de Vlaamse regering van 9 juni 1995;

Overwegende dat de inrichting volgens het voormelde gewestplan gelegen is op een afstand van :

- 0 m van woongebied ander dan een woongebied met landelijk karakter;
- > 2.000 m van woongebied met landelijk karakter;
- ca. 600 m van woonuitbreidingsgebied;
- ca. 700 m van parkgebied;
- > 2.000 m van recreatiegebied;
- > 2.000 m van natuurgebied met wetenschappelijke waarde of natuurreservaat;

Overwegende dat vanuit oogpunt van de stedenbouwkundige en ruimtelijke aspecten gesteld kan worden dat de exploitatie van de inrichting die het voorwerp van de voormelde milieuvergunningsaanvraag uitmaakt,

onverenigbaar is met voormelde ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften;

Overwegende dat onderhavig beroep in hoofdzaak betrekking heeft op de vergunning welke aan de n.v. Ysebaert werd verleend voor de verdere exploitatie en uitbreiding van een vleeswarenfabriek gelegen Destelbergenstraat 64 te 9040 Gent;

Overwegende dat het voorwerp van milieuvergunningaanspraak volgens de exploitant de hernieuwing betreft van de vergunning van een bestaande vleeswarenfabriek; dat uit een vergelijking tussen de vergunde situatie en de huidige aanvraag blijkt dat het niet louter een hernieuwing betreft, maar tevens een uitbreiding, zij het dan onder de vorm van een regularisatie;

Overwegende dat het bedrijf gelegen is in een woongebied, waarop de voorschriften van het BPA 'Nijverheidskaai', goedgekeurd bij besluit van de Vlaamse regering van 9 juni 1995 van toepassing zijn; dat dit BPA de bestemmingen strook voor gesloten bebouwing, zone voor bijgebouwen en zone voor koeren en tuinen voorziet; dat het grootste deel van de inrichting ligt in de zone voor bijgebouwen, waar het BPA een bijzondere overgangsbepaling voor bestaande bedrijven voorziet; dat de bepaling ter zake stelt dat bedrijven mogen voortgezet worden binnen het bestaande gebouwenbestand, maar dat de eindbestemming, nl. bijgebouwen, begint te gelden op het ogenblik dat de bestaande exploitatievergunning vervalt of gewijzigd wordt; dat in de zone voor bijgebouwen voornamelijk opslag, doch geen industrie is toegelaten;

Overwegende dat de lopende exploitatievergunning vervalt op 12 juni 1996; dat op basis van de bepalingen van het BPA inzake de overgangsregeling voor bestaande bedrijven de gevraagde hernieuwing van de vergunning dient geweigerd;

Overwegende evenwel dat het een bestaande inrichting betreft; dat het BPA zeer recent werd goedgekeurd; dat naar aanleiding van de vorige vergunningsaanvraag welke geleid heeft tot een vergunning voor een termijn van 10 jaar, eindigend op 12 juni 1996 naar de exploitant toe geen signaal werd gegeven dat naar een andere vestigingsplaats diende uitgekeken; dat wanneer de vergunning een langere looptijd zou hebben gekend het bedrijf zonder problemen zijn exploitatie zou kunnen verder zetten; dat gezien het hier een bestaande inrichting betreft het wenselijk is dat de exploitant over de nodige tijd kan beschikken om een geschikte lokatie te zoeken; dat dit uiteraard slechts kan worden toegestaan wanneer de hinder tot een aanvaardbaar niveau kan beperkt worden;

Overwegende dat naar aanleiding van het openbaar onderzoek 32 bezwaren werden ingediend; dat deze vooral betrekking hebben op de ligging in een

woonwijk, vrees voor brand door de opslag van brandbare en ontplofbare stoffen, geur- en geluidshinder, ongedierte, gevaarlijke verkeerssituaties, beschadiging van de voetpaden, alsook van de riolering en de nutsvoorzieningen; dat geen van de omwonenden gebruik heeft gemaakt van de mogelijkheden die de beroepsprocedure biedt; dat hieruit kan worden afgeleid dat de hinder voor de omgeving minder uitgesproken is dan algemeen wordt aangenomen;

Overwegende dat binnen een straal van 100 m rondom het bedrijf, gemeten vanaf de perceelsgrenzen ongeveer 100 woningen staan; dat het bedrijf gelegen is tussen de Destelbergenstraat en de Nekkersvijverstraat en volledig omsloten is door woningen en tuinen van particulieren; dat de ligging van het bedrijf bezwaarlijk ideaal kan worden genoemd;

Overwegende dat wat de opslag van brandbare en gevaarlijke stoffen betreft reeds een aantal maatregelen getroffen zijn om de risico's te beperken; dat de in de vergunning ter zake opgelegde voorwaarden voldoende waarborgen bieden om de veiligheid voor de omgeving en de bescherming van het milieu te verzekeren;

Overwegende dat de luchtemissies afkomstig zijn van het roken van vlees, de rookgassen van de stookinstallaties en het aflaten van stoom van de kookkasten; dat bij het roken van vlees zaagmeel wordt gebruikt; dat lichte stookolie wordt gebruikt als brandstof voor de stookinstallaties; dat het koken van vlees gebeurt in gesloten verpakkingen; dat de gebouwen elektrisch worden verwarmd; dat mag aangenomen worden dat geen schadelijke stoffen worden uitgestoten;

Overwegende dat beenderen en dierlijk afval gekoeld worden bewaard en regelmatig uit de inrichting worden verwijderd om geurhinder te voorkomen; dat het roken van vlees enige geurhinder kan veroorzaken; dat het hier een zeer beperkte activiteit betreft die 1 maal per week plaatsvindt gedurende 1 à 2 uren; dat geurhinder weliswaar niet volledig uit te sluiten is, doch in ieder geval in belangrijke mate wordt beperkt; dat bij plaatsbezoek geen geurhinder in de omgeving van het bedrijf kon worden vastgesteld; dat kan geconcludeerd worden dat zich op het vlak van geurhinder geen problemen stellen;

Overwegende dat in de inrichting een aantal potentiële geluidsbronnen aanwezig zijn zoals de compressoren, de koelinstallaties, het intern transport en de laad- en losactiviteiten; dat om geluids- en trillingshinder te beperken de machines voor zover nodig trillingsvrij zijn opgesteld en praktisch het gehele productieproces plaatsvindt in geïsoleerde lokalen; dat de productie plaatsvindt in lokalen die centraal gelegen zijn binnen de bedrijfsgebouwen; dat in de onmiddellijke omgeving van het bedrijf een aanhoudend monotoon, doch weinig storend geluid werd

waargenomen; dat inzake geluidshinder door een omwonende klachten werden gesignaleerd aan de bevoegde inspectiediensten; dat ter zake geen meetresultaten bekend zijn; dat gedurende de dagperiode het autoverkeer regelmatig gebruik maakt van de Destelbergenstraat als doorgangsweg en een niet onbelangrijk component uitmaakt van het omgevingsgeluid; dat geluidshinder naar de meest nabijgelegen woningen toe evenwel niet geheel uitgesloten is;

Overwegende dat het bedrijf om zware transporten en de eruit voortvloeiende verkeershinder te beperken sinds 1993 een opslagruimte heeft gehuurd te Destelbergen voor overslag van afgewerkte produkten en verdere verpakking; dat in het bedrijf nog slechts bij uitzondering wordt uitgebeend; dat deze activiteit bij derden plaatsvindt; dat dit tot gevolg heeft dat de aanvoer van vlees voor de produktie met lichte vrachtwagens kan gebeuren; dat geen zwaar vrachtvervoer meer plaatsvindt naar de vleeswarenfabriek; dat het transport uitsluitend gebeurt met lichte vrachtwagens; dat volgens de verklaringen van de exploitant de aanvoer naar en de afvoer vanuit het bedrijf beperkt blijft tot gemiddeld 5 transporten per dag; dat kan besloten worden dat de verkeershinder ten gevolge van de aanwezigheid van het bedrijf tot een aanvaardbaar niveau beperkt blijft;

Overwegende dat de milieuvergunningaanvraag tevens betrekking heeft op het lozen van normaal huisafvalwater en bedrijfsafvalwater in de openbare riolering van de Nekkersvijverstraat;

Overwegende dat het normaal huisafvalwater afkomstig is van het sanitair gedeelte van de inrichting; dat dit afvalwater volgens de gegevens van de aanvraag met een maximumdebiet van 3 m³/uur, respectievelijk 8 m³/dag en 2.000 m³/jaar wordt geloosd in de openbare riolering van de Nekkersvijverstraat; dat het water via voormelde riolering volgens de door de V.M.M. opgestelde AWP-studies zal aangesloten worden op de R.W.Z.I. van Destelbergen, waarvan de bouw voorzien is in het investeringsprogramma 1997 zodat de realisatie mag verwacht worden omstreeks 2000;

Overwegende dat het bedrijfsafvalwater afkomstig is van de bereiding van vleeswaren, het reinigen van de vleesbewerkingsmachines en de lokalen en het koken van de vleesprodukten; dat dit afvalwater volgens de gegevens van de aanvraag met een maximumdebiet van 15 m³/uur, resp. 150 m³/dag en 32.000 m³/jaar wordt geloosd in de openbare riolering van de Nekkersvijverstraat; dat het water via voormelde riolering volgens de door de V.M.M. opgestelde AWP-studies zal aangesloten worden op de R.W.Z.I. van Destelbergen, waarvan de bouw voorzien is in het investeringsprogramma 1997 zodat de realisatie mag verwacht worden omstreeks 2000; dat in afwachting van de realisatie van het rioolsysteem op voormelde nog op te richten rioolwaterzuiveringsinstallatie voor afvalwater

voorlopig nog wordt geloosd in de Schelde; dat deze waterloop overeenkomstig hoger vermeld besluit van de Vlaamse regering van 21 oktober 1987 de bestemming basiskwaliteit is toegewezen;

Overwegende dat het normaal huisafvalwater wordt afgevoerd via twee septische putten; dat een regelmatig onderhoud moet volstaan om een efficiënte voorbehandeling te waarborgen; dat het bedrijfsafvalwater via vloerkolken in de produktielokalen wordt afgevoerd naar slib en vetafscheiders die regelmatig worden gereinigd door een gespecialiseerde firma;

Overwegende dat uit de analyseresultaten van de metingen in het kader van de heffingen welke in een bijlage aan het aanvraagdossier zijn opgenomen, blijkt dat aan de in de lozingsvergunning opgelegde lozingsnormen wordt voldaan; dat de concentratie aan gevaarlijke stoffen in bedoeld bedrijfsafvalwater lager is dan de basiskwaliteitsnorm voor de betrokken parameters, behalve voor wat de parameter zink betreft, waarvoor een concentratie werd bepaald van gemiddeld 0,4 mg/l; dat de parameter zink aan de lozingsvergunning dient toegevoegd;

Overwegende dat de aanvraag wat het bedrijfsafvalwater betreft tevens betrekking heeft op een verhoging van het maximum toegelaten debiet; dat de lozingsvergunning verleend dd. 20 maart 1987 werd verleend voor een debiet van 6 m³/uur en 58 m³/dag bij droogweerafvoer; dat de aanvraag een uitbreiding betreft tot 15 m³/uur en 150 m³/dag; dat door de exploitant werd meegedeeld dat de gevraagde uitbreiding gebaseerd is op een foutieve inschatting; dat de debieten welke voor het bedrijfsafvalwater in de lopende lozingsvergunning werden toegelaten voldoende zijn;

Overwegende dat het huishoudelijk afvalwater evenwel samen met het bedrijfsafvalwater wordt geloosd en dat geen afzonderlijke monsternamen of debietsmeting mogelijk is; dat de totale afvalwaterstroom bijgevolg als bedrijfsafvalwater moet worden beschouwd; dat in die optiek het debiet van het te lozen bedrijfsafvalwater dient verhoogd met het debiet van het normaal huisafvalwater; dat er bijgevolg aanleiding toe bestaat het vergunde maximumdebiet voor het lozen van bedrijfsafvalwater te verhogen van 6 m³/uur en 58 m³/dag met 3 m³/uur en 8 m³/dag tot 9 m³/uur en 66 m³/dag;

Overwegende dat in de vergunning onder punt 23 de voorwaarde wordt opgelegd dat het normaal huishoudelijk afvalwater gescheiden van het industrieel afvalwater moet afgevoerd worden; dat gelet op de structuur van de bestaande bedrijfsgebouwen de naleving van deze voorwaarde niet mogelijk is zonder overmatig hoge kosten; dat het opleggen van deze voorwaarde bijgevolg weinig zinvol is gelet op het beperkte debiet en het feit dat beide afvalwaterstromen in ieder geval dezelfde riolering terech-

komen en de samengestelde afvalwaterstroom goed biologisch afbreekbaar is en dus aanvaardbaar voor de RWZI Destelbergen waarop de riolering zal aangesloten worden; dat bedoelde voorwaarde bijgevolg dient te worden geschrapd;

Overwegende dat kan besloten worden dat de bepalingen van het BPA 'Nijverheidskaai', inzonderheid de bijzondere overgangsbepaling voor bestaande bedrijven er zouden toe leiden dat de hernieuwing van de vergunning dient geweigerd; dat gelet op de recente datum van het BPA en gezien het hier een bestaande inrichting betreft aan de exploitant een redelijke termijn dient toegestaan om het bedrijf te herlocaliseren; dat de exploitatie van de inrichting op zich geen overdreven hinder voor de omgeving of risico's voor het milieu voor gevolg heeft; dat gelet op de ligging in een dichtbebouwd woongebied enige residuaire hinder evenwel niet uit te sluiten is; dat voorgesteld wordt de vergunning te verlenen voor een termijn van 5 jaar met het oog op herlokalisatie;

Overwegende dat de bezwaren aangehaald door de beroepindiener als volgt kunnen worden geëvalueerd :

De opmerking dat uit de aanvraag blijkt dat er veel meer dan een verdubbeling is inzake capaciteit qua compressoren, koelinrichtingen, elektrische motoren en debiet van lozing van afvalwaters, is een juiste vaststelling. Dat hieruit volgt dat het bedrijf als een nieuwe inrichting dient te worden beschouwd, is een voorbarige conclusie die uitsluitend gebaseerd is op cijfergegevens.

In realiteit is de verhoging van het geïnstalleerd vermogen het gevolg van een modernisering van het machinepark (o.m. trillingsvrije apparaten, automatisering) wat eveneens ten goede komt aan het milieu, de omgeving en het werkklimaat van de arbeiders. De toename van de activiteiten is zeker niet in verhouding tot de uitbreiding van het machinepark. De machines zijn niet allemaal tegelijk in werking. In verband hiermee kan verwezen worden naar het beperkte vermogen (400 kVA) van de transformator.

De verwijzing naar het BPA is thans terecht. Op het ogenblik dat het beroepschrift werd ingediend, was het BPA evenwel nog niet goedgekeurd. Het argument dat de ligging van het bedrijf niet ideaal is, is gegrond.

De bewering dat geurhinder kan optreden bij het laden en lossen van vlees, bij de opslag van bederfbare afvalstoffen, door het aflaten van stoom van de kookkasten en ten gevolge van de afzuiging van de lokalen, wordt door geen enkele officiële vaststelling aangetoond.

De opmerkingen betreffende geluidshinder zijn gedeeltelijk terecht voor wat betreft de onmiddellijke buurt.

Het argument dat verkeershinder en onveilige verkeerssituaties kunnen voorkomen ten gevolge van de

aan- en afrijdende vrachtwagens is overdreven. Om deze hinder te beperken werd een magazijn gehuurd in Destelbergen waar de zwaarste transporten terecht kunnen. Dat wegens de beperkte parkeerruimte op het bedrijfsterrein en de meestal bezette parkeergelegenheid langsheen de openbare weg er regelmatig versper-ring is van de openbare drukbereden verkeersweg kan niet uitsluitend toegeschreven worden aan de aanwezigheid van de N.V. Ysebaert. De werknemers wonen bijna zonder uitzondering in de omgeving van het bedrijf en doen de verplaatsing naar het werk te voet of per fiets.

Het argument dat volgens de vergunning enkel industrieel afvalwater, koelwater en regenwater langs de controle-inrichting mogen worden afgevoerd en dat in werkelijkheid ook het normaal huisafvalwater langs deze controleput wordt afgevoerd, is een correcte vaststelling doch is geen grond tot weigering van de vergunning. Dat aldus geen onderscheid kan worden gemaakt inzake debieten van de verschillende afvalwaterstromen speelt geen rol, gezien in dit geval de totale afvalwaterstroom als bedrijfsafvalwater dient beschouwd.

Dat bodem- en grondwaterverontreiniging kan optreden ten gevolge van lekken aan ondergrondse houders met gevaarlijke stoffen en het niet voorzien van inkuipingen voor de opslag van gevaarlijke stoffen is een algemene opmerking die op alle bedrijven van toepassing is. De in de vergunning opgelegde voorwaarden komen hieraan tegemoet.

Dat de vloeren ter hoogte van de dieselpomp niet vloeistofdicht zijn, is niet juist. Ter plaatse is een betonnen verharding aangebracht;

Overwegende dat gesteld kan worden dat de risico's voor de externe veiligheid, de hinder, de effecten op het leefmilieu, op de wateren, op de natuur en op de mens buiten de inrichting veroorzaakt door de gevraagde exploitatie, zelfs mits naleving van aangepaste milieuvergunningsvoorwaarden, niet volledig tot een aanvaardbaar niveau kunnen worden beperkt; dat het hier gaat om de verdere exploitatie van een bestaande inrichting; dat het vanuit sociaal-economisch oogpunt dan ook noodzakelijk is de exploitant de gelegenheid te geven de bestaande inrichting te herlokalisieren naar een geschikte vestigingsplaats;

Overwegende dat de lozing van huishoudelijk afvalwater in de openbare riolering niet kan worden vergund omdat het huishoudelijk afvalwater samen met het bedrijfsafvalwater wordt geloosd zodat de totale afvalwaterstroom als bedrijfsafvalwater dient beschouwd en de lozing van huishoudelijk afvalwater zonder voorwerp is;

Overwegende dat teneinde de exploitatie van de inrichting voor een korte termijn enigszins bestaandbaar te maken met de omgeving, zowel op het vlak van de risico's voor de externe veiligheid als op het

vlak van de hinder, de effecten op het leefmilieu, op de wateren, op de natuur en op de mens buiten de inrichting, het evenwel noodzakelijk is vergunningsvoorwaarden op te leggen die met de toepassing van een beste beschikbare schone technologie die geen overmatige hoge kosten meebrengt, technisch haalbaar zijn; dat op basis van de vanuit dit uitgangspunt gehanteerde technische criteria en de van toepassing zijnde normen, deze noodzakelijke voorwaarden kunnen worden geconcretiseerd als omschreven in de vergunning verleend bij besluit van 6 juli 1995 van de Bestendige Deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen;

Overwegende dat er bijgevolg aanleiding toe bestaat het beroep gegrond te verklaren en de bestreden beslissing te wijzigen";

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de eerste voorwaarde betreft, dat het eerste middel is ontleend aan de schending van de motiveringsplicht doordat het bestreden besluit niet antwoordt op de bezwaren die de verzoekende partij heeft doen gelden met betrekking tot het beroep dat de afdeling Milieuvergunningen had ingediend tegen de in eerste aanleg door de bestendige deputatie verleende milieuvergunning;

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat de vergunningverlenende overheid daartoe niet verplicht was nu het administratief beroep niet uitging van de verzoekende partij;

Overwegende dat het beroep tegen de op 6 juli 1995 door de bestendige deputatie verleende mi-

lieuvergunning is ingesteld door de afdeling Milieuvergunningen, buitendienst Oost-Vlaanderen, van het ministerie van de Vlaamse gemeenschap; dat overeenkomstig het bepaalde in artikel 52, 1°, c), van het besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning (VLAREM I), van dit beroep is kennis gegeven aan de verzoekende partij, die met een aangetekend schrijven van 2 oktober 1995 een "aanvullende argumentatie" heeft ingediend en tevens gevraagd om door de gewestelijke milieuvergunningscommissie te worden gehoord, vraag waaraan blijkens het bestreden besluit is voldaan, conform het bepaalde in artikel 28, § 4, van VLAREM I;

Overwegende dat de motiveringsverplichting inhoudt dat de betrokken bestuurde de motieven van de hem betreffende beslissing moet kunnen kennen, onder meer opdat hij met kennis van zaken zou kunnen uitmaken of het aangewezen is die beslissing met een annulatieberoep te bestrijden; dat, om aan die verplichting tegemoet te komen, evenwel niet is vereist dat de beslissing een antwoord geeft op alle argumenten die de betrokken bestuurde in de voorafgaande procedure heeft aangevoerd; dat het noodzakelijk doch voldoende is dat de beslissing duidelijk de redenen doet kennen die haar verantwoorden en waaruit kan worden afgeleid waarom bepaalde door de bestuurde verdedigde stellingen niet worden gevolgd;

Overwegende dat te dezen de voormelde "aanvullende argumentatie" van de verzoekende partij het standpunt van deze laatste uiteenzet met betrekking tot de kwestie van het BPA, aanstipt dat het om een bestaande inrichting gaat die gedurende 20 jaar is aanvaard, dat de verkeersintensiteit in de afgelopen 2 jaar drastisch is verminderd, dat de mogelijke oorzaken van hinder waarvan sprake is in het beroepsschrift "niet

effectief in ernstige of minder ernstige mate zijn vastgesteld (...) en niet door te nemen maatregelen zouden te voorkomen zijn" en stelt dat de opslag van mazout en andere produkten voldoen aan VLAREM I;

Overwegende dat de hierboven aangehaalde motivering van het bestreden besluit duidelijk en omstandig de redenen doet kennen die de beslissing verantwoordt; dat die redenen onder meer betrekking hebben op de onderscheiden punten welke de verzoekende partij in haar "aanvullende argumentatie" heeft ontwikkeld; dat het middel, volgens hetwelk het besluit is genomen met schending van de motiveringsplicht, niet ernstig is;

Overwegende dat in het tweede middel (samengevat) de schending wordt aangevoerd van het redelijkheidsbeginsel, het vertrouwens-, het zorgvuldigheids- en het gelijkheidsbeginsel,

doordat het bestreden besluit overweegt dat aan de exploitant een redelijke termijn en de nodige tijd moet worden gegund voor de herlokalisering van het bedrijf,

terwijl de verleende termijn, met name vijf jaar, blijkbaar geen rekening houdt met het feit dat in het Gentse en de Kanaalzone geen KMO-zones beschikbaar zijn zodat noch op korte noch op middellange termijn een herlokalisering mogelijk is,

en doordat het besluit de in eerste aanleg verleende vergunning op een voor de exploitant nadelige wijze beperkt,

terwijl het nagenoeg alle argumenten van de beroepindienende dienst minimaliseert of verwerpt,

en terwijl aan het naburige chemisch bedrijf SIDAPLAST wel een nieuwe vergunning voor 20 jaar is verleend,

en doordat het besluit overweegt dat het bedrijf niet ideaal is gelegen,

terwijl dit de overheid niet heeft verhinderd een exploitatievergunning te verlenen gedurende een periode van 20 jaar die nooit aanleiding heeft gegeven tot noemenswaardige moeilijkheden

en doordat het besluit is gesteund op het BPA "Nijverheidskaai",

terwijl het besluit van de Vlaamse regering van 9 juni 1995 tot goedkeuring van dat BPA is bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 26 augustus daaraan volgend en dus nog niet van kracht was op de dag van het indienen van het beroepsschrift, te weten 8 augustus 1995,

en terwijl "de bevoegdheid om het BPA te realiseren en een eindbestemming vast te leggen niet tot de bevoegdheid van het stadsbestuur behoort doch (...) tot de exclusieve bevoegdheid van de Vlaamse regering";

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat de aangevoerde onmogelijkheid tot herlokalisering in de omgeving van Gent met geen enkel stuk aanneembaar wordt gemaakt en als een "gratuite bewering" moet worden beschouwd, dat de minister terecht heeft vastgesteld dat de inrichting niet verenigbaar is met het bijzonder plan van aanleg maar uit sociaal-economische overwegingen en na te hebben vastgesteld dat de hinder voor de onmiddellijke leefomgeving en het milieu, mits passende milieuvoorwaarden worden opgelegd, geen overdreven karakter heeft, toch nog een vergunning voor vijf jaar heeft verleend om de exploitant de mogelijkheid te bieden naar een andere vestigingsplaats uit te wijken, dat in het verleden geen vergunning voor 20 jaar is verleend doch twee opeenvolgende vergunningen van 10 jaar, wat op zichzelf reeds laat uitschijnen dat de situatie van het bedrijf in woongebied verre van ideaal is te noemen, dat het BPA in kwestie voor de vergunningverlenende overheid bindende kracht heeft en dat de Vlaamse minister op het ogenblik van zijn beslissing, met name 9 januari 1996, ertoe gehouden was de

voorschriften van dit plan na te leven, dat de kritiek op het BPA onontvankelijk is, nu "de voorliggende vordering tot schorsing geenszins tot voorwerp heeft de wettigheid van het bijzonder plan van aanleg te onderzoeken doch wel na te gaan in welke mate de bestreden beslissing de wettigheidstoets kan doorstaan";

Overwegende dat het BPA "Nijverheidskaai" is goedgekeurd bij het besluit van de Vlaamse regering van 9 juni 1995 en bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 26 augustus 1995; dat het krachtens het bepaalde in artikel 23 van de stedenbouwwet van 29 maart 1962 in werking is getreden op 10 september 1995, zijnde de vijftiende dag na de bekendmaking; dat derhalve de Vlaamse minister, bij het nemen van de bestreden beslissing op 9 januari 1996, rekening moest houden met dit BPA; dat blijkens vorenstaande in het BPA opgenomen overgangsbepaling "bedrijven mogen worden voortgezet binnen het bestaande gebouwenbestand maar dat de eindbestemming, nl. bijgebouwen, begint te gelden op het ogenblik dat de bestaande exploitatievergunning vervalt of gewijzigd wordt"; dat volgens de in de huidige stand van het geding gekende gegevens de inrichting in kwestie moet worden beschouwd als een bestaand bedrijf waarvan het gebouwenbestand niet wordt uitgebreid; dat op de dag van het nemen van het bestreden besluit, te weten 9 januari 1996, de lopende exploitatievergunning als einddatum 12 juni 1996 had; dat het besluit terecht overweegt dat "op basis van de bepalingen van het BPA inzake de overgangsregeling voor bestaande bedrijven de gevraagde vergunning dient geweigerd"; dat de minister op dit stuk geen rekening vermocht te houden met de door de bestendige deputatie op 6 juli 1995 in eerste aanleg afgegeven milieuvergunning, nu hij, gelet op de devolutieve werking van het daartegen bij hem ingestelde beroep, de aanvraag opnieuw te gronde diende te behandelen; dat, gezien in het licht van dit pertinente en doorslaggevende motief, het niet onredelijk voorkomt en

evenmin in strijd met het vertrouwensbeginsel, het bedrijf in kwestie - in weerwil van de planologische onverenigbaarheid - alsnog een termijn van vijf jaar te geven met het oog op de herlokalisering ervan; dat ook het "verwerpen of minimaliseren" van de argumenten van de beroepindienende dienst, in dit licht gezien, niet onlogisch en derhalve niet onredelijk voorkomt; dat, wat het ingeroepen precedent "SIDAPLAST" betreft, het verzoekschrift geen enkel gegeven bevat waaruit zou blijken dat de toestand van dat bedrijf op het stuk van milieuvergunningen vergelijkbaar is met de inrichting van de verzoekende partij; dat het middel niet ernstig is;

Overwegende dat derhalve aan de eerste voorwaarde gesteld door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State niet is voldaan; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Enig Artikel.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op zevenentwintig juni
1900 zesennegentig, door de VIIe kamer, die was samen-
gesteld uit :

de HH.	J. VERMEIRE,	kamervoorzitter,
	D. VERBIEST,	staatsraad,
	R. STEVENS,	staatsraad,
Mevr.	Ch. BAMPS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

Ch. BAMPS.

J. VERMEIRE.